

Начало > Парични искиове > Искиове с малък материален интерес

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

френски

Swipe to change

Искиове с малък материален интерес

Люксембург

1 Наличие на специално производство по искиове с малък материален интерес

В допълнение към европейската процедура за искиове с малък материален интерес, уредена с Регламент (ЕО) № 861/2007 от 11 юли 2007 г., люксембургското право предвижда опростена процедура за събиране на вземания, по които главницата (т.е. без лихви и разноски) не надвишава 10 000 EUR. Тази процедура се нарича „издаване на заповед за плащане“ (*ordonnance de paiement*).

1.1 Приложно поле на производството, размер

Събирането на вземанията чрез процедурата по издаване на заповед за плащане се допуска за всяко парично вземане, което не надвишава 10 000 EUR, при условие че длъжникът обичайно пребивава във Великото херцогство Люксембург.

1.2 Прилагане на производството

Изборът на процедурата за издаване на заповед за плащане не е задължителен за кредитора, който може също така да сезира мировия съд (*juge de paix*) и да призове на съд длъжника.

Една от разликите между процедурата за издаване на заповед за плащане от мировия съд и процедурата за издаване на заповед за плащане въз основа на документ (*ordonnance sur requête*) е, че процедурата, която се провежда пред мировия съд, може да приключи с постановяване на съдебно решение, докато процедурата, която протича пред окръжния съд (*tribunal d'arrondissement*), при всеки случай приключва само с издаването на заповед.

1.3 Формуляри

Искането за издаване на заповед за плащане се подава в деловодството на мировия съд посредством писмено или устно заявление.

В искането трябва да са посочени, под страх от нищожност при неспазване, собственото и фамилното име, занятие и настоящ или постоянен адрес на заявителя и ответника, основанието и размера на вземането, като в искането се отправя молба за издаване на условна заповед за плащане.

Кредиторът трябва да приложи или представи всички документи, които биха могли да удостоверят съществуването и размера на вземането, както и документи, които удостоверяват неговото основание.

От сравнителното проучване на законодателните текстове проличава, че изискването за обосновка е смекчено по отношение на заявленията, заведени пред мировите съдилища, тъй като е достатъчно в тези производства да се посочат размерът и произходът на вземането.

1.4 Помощ

Законът не предвижда задължение за съдебните изпълнители или съдилищата да оказват съдействие на страните в хода на производството.

1.5 Правила относно събирането на доказателства

Прилагат се правилата за доказване по общия ред.

1.6 Писмено производство

Ако длъжникът оспори вземането и кредиторът желае процедурата да продължи, задължително се провеждат състезателни обсъждания в открито съдебно заседание.

1.7 Съдържание на съдебното решение

Правилата и принципите, приложими към съдебните решения в областта на издаването на заповеди за плащане, са същите като тези, които се прилагат към съдебните решения, постановявани в рамките на обикновеното производство.

1.8 Възстановяване на разноски

Съгласно люксембургското право страната, която губи делото, обикновено понася и разноските по съдебното производство. Разноските по съдебното производство са за сметка на всяка страна, която губи делото, като обаче съдът може да присъди заплащането на всички или част от разноските на другата страна, като постанови за това специално и мотивирано решение. Ако страната, която е спечелила делото, е понесла разноски по съдебното производство, тя може да иска от другата страна тяхното възстановяване.

Обратно на правилата, които съществуват в други държави, възстановяването на разноските за ползването на адвокатски услуги не е обичайна практика. Съгласно люксембургското право „разноските“, които са посочени в член 238 от новия Граждански процесуален кодекс, обхващат разноските по съдебното призоваване, разноските за експертизи, евентуално платените разноски за свидетели, разноските за превод и др., но не и разноските за ползването на адвокатски услуги.

Съдът може да присъди в полза на страната, която е спечелила делото, обезщетение, целящо компенсирането на разноските, възникнали във връзка с делото, част от които са и разноските за ползването на адвокатски услуги. По-специално в случая, при който изглежда несправедливо да се оставят за сметка на една от страните собствените ѝ разноски по делото, които не се включват в общите разноски, съдът може да осъди другата страна да ѝ заплати суми, които той определи.

Трябва да се отбележи, че решението за предоставяне или непредоставяне на обезщетение за понесени от страната съдебни разноски, както и определянето на размера на това обезщетение, зависят от усмотрението на съда.

1.9 Възможност за обжалване

По отношение на заповедите за плащане се прилагат общите норми на правото. Решенията на мировите съдилища могат да се обжалват, когато установеният материален интерес е по-висок от 2000 EUR.

Връзки по темата

<http://www.legilux.lu/> ; <https://justice.public.lu/fr.html>

Последна актуализация: 14/06/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.